

A Törvényszék érvelése a REACH 58. cikkének (2) bekezdését e rendelkezés pontos szövegét és célját meghaladóan értelmezi, ahogyan a 98/24 irányelv és a 2004/37 irányelv is értelmezendő. Összességében a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor i. a REACH 58. cikkének (2) bekezdése szerinti kivételre az „anyagokra” vonatkozó kivételként hivatkozott, a „felhasználásokra” vonatkozó kivételek helyett; ii. elválasztotta az 58. cikk (2) bekezdése szerinti háromlépcsős vizsgálatot, és lényegében nem végezte el a vizsgálat harmadik részét („a kockázatok megfelelő ellenőrzése”); valamint iii. megállapította, hogy a 98/24 irányelv és a 2004/37 irányelv nem ír elő minimumkövetelményeket – így különösen a foglalkozási expozíciós határértékek hiányára való hivatkozással – a króm-trioxidnak a felületkezelési és galvanizáló iparban történő felhasználásából eredő kockázat ellenőrzése tekintetében.

Második fellebbezési jogalap: a megtámadott ítéletnek a Bizottság diszkrecionális jogkörére vonatkozó megállapításai tévesek.

Amennyiben a Bíróság helyt ad az első jogalapnak, téves a Törvényszék azon megállapítása, hogy a Bizottság megfelelően gyakorolta diszkrecionális jogkörét, amikor úgy határozott, hogy megadja-e vagy sem a REACH 58. cikkének (2) bekezdése szerinti mentességet.

Harmadik fellebbezési jogalap: az első jogalap és a negyedik jogalap második részének helytelen értékelése.

Amennyiben a Bíróság helyt ad az első jogalapnak, a megtámadott ítélet 68. és 69., valamint 84. és 85. pontjában szereplő érvelés érvényét veszti, és ezért a Törvényszék előtt felhozott első jogalapot és a negyedik jogalap második részét is újra kell vizsgálni.

- (¹) A munkájuk során vegyi anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók egészségének és biztonságának védelméről szóló, 1998. április 7-i 98/24/EK tanácsi irányelv (tizennegyedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 131., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 279. o.).
- (²) A munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről szóló, 2004. április 29-i 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 158., 50. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 35. o.).
- (³) A vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 396., 2006.12.30., helyesbített változat: HL L 136., 2007.5.29.).

A cour d'appel de Versailles (Franciaország) által 2015. december 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ERDF kontra Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

(C-669/15. sz. ügy)

(2016/C 078/06)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Versailles

Az alapeljárás felei

Felperes: Electricité Réseau Distribution France SA (ERDF)

Alperes: Axa Corporate Solutions SA, Ombrière Le Bosc SAS

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 2006. július 10-i és 2010. január 12-i rendeletek, amelyeket a 2000. február 10-i 2000-108. sz. törvény alapján hozott 2000. december 6-i 2000-1196. sz. rendelet, valamint a 2001. május 10-i 2001-410. sz. rendelet alapján fogadtak el, ellentétesek-e az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkével (korábban a Római Szerződés 87. és 88. cikke), mivel állami támogatásnak minősülnek, ami, ha igaznak bizonyul, kihat azok jogszerűségére, mivel azokat nem jelentették be előzetesen a Bizottságnak a Szerződés 108. cikke (3) bekezdésének megfelelően?

A Cour administrative (Luxembourg) által 2015. december 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem –Berlio Investment Fund S.A. kontra Directeur de l'administration des Contributions directes

(C-682/15. sz. ügy)

(2016/C 078/07)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour administrative

Az alapeljárás felei

Felperes: Berlio Investment Fund S.A.

Alperes: Directeur de l'administration des Contributions directes

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Valamely tagállam az uniós jogot hajtja-e végre, és ezáltal alkalmazhatóvá válik-e a Charta az 51. cikke (1) bekezdésének megfelelően a jelen esethez hasonló olyan helyzetben, amikor e tagállam közigazgatási pénzügyi szankciót szab ki valamely adóalannyal szemben a neki felrótt azon együttműködési kötelezettség megszegése miatt, amely az illetékes nemzeti hatóság azon adatszolgáltatásra kötelező határozatából ered, amelyet egy másik tagállamtól érkezett és többek között a 2011/16 irányelv⁽¹⁾ megkeresésre történő információcserére vonatkozó rendelkezéseire alapozott, információcserére irányuló megkeresésnek az előbbi tagállam mint megkeresett állam általi végrehajtása céljából bevezetett, belső eljárási jogi szabályok alapján hozott?
- 2) Amennyiben a Charta alkalmazandó a jelen esetben, az adóalany hivatkozhat-e a Charta 47. cikkére, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a fent említett, vele szemben kiszabott közigazgatási pénzügyi szankció egy másik tagállamtól származó információkérésnek a megkeresett tagállam – amely egyben az illetősége szerinti tagállam – illetékes hatósága általi végrehajtása keretében adatszolgáltatására kívánja kötelezni úgy, hogy e kérés nem tartalmaz igazolást a tényleges adójogi cél tekintetében, tehát a jelen ügyben hiányzik a jogszerű cél, és az olyan információk megszerzésére irányul, amelyek előreláthatólag nem relevánsak a szóban forgó adóügyben?
- 3) Amennyiben a Charta alkalmazandó a jelen esetben, a Charta 47. cikkében foglalt, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog – a Charta 52. cikkének (1) bekezdéséből eredő korlátozások fenntartása mellett – megköveteli-e, hogy az illetékes nemzeti bíróság korlátlan felülvizsgálati jogkörrel rendelkezzen, és ebből következően legalábbis kivételesen jogosult legyen arra, hogy az információk birtokában lévő harmadik személy által – egyben az adatszolgáltatásra kötelező azon határozat címzettje, amelyet e tagállam illetékes hatósága hozott egy másik tagállam illetékes hatósága által többek között a 2011/16 irányelv alapján kezdeményezett, információcserére irányuló megkeresés végrehajtása keretében – azon határozattal szemben indított kereset keretében felülvizsgálja az adatszolgáltatásra kötelező e határozat érvényességét, amely közigazgatási pénzügyi szankciót szab ki e személyre az említett megkeresés végrehajtása tekintetében fennálló együttműködési kötelezettségének elmulasztásával kapcsolatban felrótt mulasztás miatt?